

κεῖνο τὸ πρᾶμα ὁ / ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν κύρ Φραντζέσκος μὲ τὸ Λου-
κάκη Ὁμηρον τὸ ὁποῖον χω / ράφιν τὸ ἔχειν ἀπὸ τὸν μπεθερόν του τὸν μποτὲ Γεώρ-
γην Κατζούλη καὶ ἐκεῖνος πάλι τὸ εἶχεν / παντοτινὸν μὲ τὴν μποτὲ Ἀλάζα γυνή
τοῦ Κωνσταντῆ Δροσίτην καθὼς γράφειν / τὸ παντίκι τος οἱ ὁποῖοι ἄνωθεν Μανώ-
λης καὶ Γεώργης μαρτυροῦν καὶ λέσιν ἀπά / νω εἰς τὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς φόβον
Θεοῦ πὼς ὁ ἄνωθεν Φραντζέσκος ἔπαιρνε τοὺς / αὐτοὺς κοπιαστάδες καὶ ἐπήγαινε
εἰς τὸ ἴδιο ἄνωθεν πρᾶμα καὶ ἐκάνασιν του / δουλειὰ τόσον εἰσὲ καταβολάδια καὶ
εἰσὲ ζευγάριν καὶ εἰσὲ ἄλλες του δουλειᾶς ὥσάν / γειτόνοι ὁποὺ ἦτανε οἱ ὁποῖοι
λέσιν πὼς ἐπήγαίνανσιν καὶ ἐδουλεύασιν εἰς τὸ αὐτὸν / πρᾶμα καὶ τὸ αὐτὸν πρᾶμα
ἦτονε φτενὸ καὶ γῆς δὲν εἶχε διὰ νὰ στέκη ἀμπέλι καὶ ἔ / τζι ἐξανμπελίστην ὅχιν ἀπὸ
κακὴ δουλειάν μόνον ἀπὸ τὴν ἀδυναμία τοῦ πρα / μάτου καὶ ἀπὸ τὴν κακὴν του
γῆν. Ἀκόμη λέσιν πὼς ἤκαμε ὁ ἄνωθεν Φραντζέσκος μία / μάντρα διὰ τὰ ζᾶν του
κοντὰ εἰς τὰ σπίτιαν του εἰς τὴν ἄκρια τοῦ εἰρημένου πραμάτου / καὶ ἓνα φοῦρνο
ἀπάνω εἰς τὰ Χάλαραν ὁποὺ δὲν κάνει ζημία μὰ ἤκαμέν τηνε διὰ / νὰ μαζώνη τὴν
κοπριά νὰ τὴν ἐβάνη εἰς τὸ ἴδιον πρᾶμα. Τοῦτα ὅλα μαρτυροῦ / σιν οἱ ἄνωθεν ἐνώ-
πιον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τος πὼς οὕτως ἐστὶν ἡ ἀλήθεια καὶ τὰ ἐξῆς / καὶ εἰς
βεβαίωσιν ἀπογράφουν καὶ ἀντιμάρτυρες. Ἀκόμα λέσιν πὼς τὸ ἄνωθεν πρᾶμα εἶναι /
καλὰ δουλεμένο εἰσὲ γέννημα καὶ εἰσὲ φασόλια.

/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης ἀντιμάρτυρας ὡς καθὼς μαρτυροῦσι οἱ ἄνωθε —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

803

Μαρτυρία

φ. 428^r

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ Φραντζέσκο
/ καὶ πάλι ἀπὸ τὸν ἴδιον.

/ — Ἀκόμα τὴν ἴδια ἄνωθεν ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισὲρ Μιχάλης Μπο-
νάνος καὶ μαρτυρᾷ καὶ λέγειν πὼς / τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τὸ εἶχε εἰς τὸ ζαπτιντζῆ
ἢ κερά Φωτοῦ ἢ γυνὴ τοῦ ποτὲ μισὲρ Τζουάνε Δροσίτην ἢ ὁποῖα / κερά Φωτοῦ
εἶχεν ἐπίτροπόν της τὸν ἄνωθεν μισὲρ Μιχάλη τὸν ἀνηψιὸν της καὶ ἐπήγαινε σὲ
ὅλαν της τὰ / πράματα καὶ ἐμάζωνέν της τίς ὁσοδίες τῶν μπραμάτων της. Ἐπῆγε
λέγειν πολλὰς βολὰς καὶ εἰς / τὸ ἄνωθεν πρᾶμα ποὺ κάνει ὁ κύρ Φραντζέσκος [[τὸ

ἄνωθεν]] καὶ ἤπαιρνε τῇ νιτράδα πλὴ ἡ νι / τράδαν του δὲν ἤτονε μηδὲ τίποτις διατὶ
δὲν ἤκανε κρασὶν ἢ πέντε ἢ ἕξε μίστατα δια / τὴν δὲν ἐφέλαν ἡ γῆς του διὰ ἀμπέλι
καὶ ἔτζιν τοῦ ἔδωσεν θέλημα ἡ κερά Φωτοῦ ὅτιν νὰ / τὸ σπέρνη γέννημα καὶ ἀρακὰ
καὶ νὰ μὴν τὸ γυρεύην διὰ ἀμπέλι ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν ἐπρόκοβγε / τὸ ἀμπέλι. Οὕτως
μαρτυρᾷ ὁ ἄνωθεν μισερ Μιχάλης εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ / καὶ εἰς
βεβαίωσιν ἀπογράφειν καὶ ὑπὸ χειρὸς του.

/ — Μιχάλης Μπονάνο στέργω βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος.

804

Ἐξόφληση

φ. 428^v

/ Φ 464

/ Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 2.

/ + Μὲ ἀπόφασιν αἰρετῶν κριτῶν ἀρχόντων τοῦ τε ἀφέντη Μαρκάκη Φραν-
κόπουλου καὶ / Ἀντωνίου Μεντρηνοῦ ἔρχονται ἀποφασισμένοι καὶ κριμένοι ὃ τε
κύρ Γεώργιος Μαντά[κης καὶ] / κερά Κατερίνα τοῦ Κοντοπέρου ἀπάνω σὲ κά-
ποιον πρᾶγμα κείμενον εἰς τὸν Ἀγ[α] / μιτάδον καὶ καθὼς ἡ αὐτὴν ἀπόφασιν φαί-
νεται μένει κύριος ἐξουσιαστής ὁ Μαντάκης / εἰς τὸν χωράφιν καὶ ὅλον τὸ ποστατι-
κὸν ἐκεῖνο καὶ γιὰτὶ τὸν ὀμπλιγάρουσιν ν[] / τῆς κερά Κατερίνας ρεάλια ἐφτὰ
σὲ ξόφλησιν τοῦ πραιμάτου ἐνεφανίστησαν ἀ / φόντεροι εἰς τὴν φανερὴ μας νοταρία
μαζὶ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Κατερίνας ἡ κερά Σοφία / γυνὴ ποτὲ Μοδινοῦ Βάβουλα καὶ
ἔτζι ἔδωσεν καὶ ἐμέτρησεν τὸς τὰ εἰρηθέντα ἐφτὰ / γρόσαν τῆς ἀπο[[φ]]φάσεως
καὶ ἀκόμη ἔδωσεν ὁ κύρ Γεώργης ἀπὸ καλωσύνης του τῆς αὐ / τῆς Κατερίνας ἕτερα
ρεάλια δύο καὶ ὁμολογᾷ ἡ κερά Κατερίνα πὼς τῆς ἐπαρά / τησεν καὶ τὸ σπῖτιν
ὁποῦ γράφειν εἰς τὴν ἐξουσία καὶ δεσποτία της. Ὅθεν ἐνεπαυτήκα / σιν καὶ ἀνε-
παύθην καὶ ἀναπαύγεται εἰς ὅλον τὸ πραττόμενον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον μὴ / τε ἡ
μία ἀδελφὴν μήτε ἡ ἄλλη μήτε μήτε ἄλλος τινὰς διὰ λόγουν της / ξένος ἢ ἐδικὸς
δὲν ἔχουν νὰ πρετεντέρουν καμμιᾶς λογῆς δικαίωμα ἀπὸ τὴν αὐτ[ήν] / ὑπόθεσιν
μόνον ν' ἀφήνου ἀμέριμνον καὶ ἀτάραχον τὸν ἄνωθεν Μαντάκη καὶ τ[οὺς] / διαδό-
χους του νᾶχουν τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἀσκαντάλιστον ποσσέσον καὶ κυριότητα τοῦ λε /-
γομένου ὑποστατικοῦ καὶ ὅποιος ἀπὸ τὰ μέρην ἤθελε σκανταλίσην ποτὲ νὰ πέφ / την
εἰς τὴν κοντάνα ποὺ περιέχειν ἡ ἀπόφασιν τῶν ἄνωθεν ἀρμπίτρων τὰ / ὅποια ἄνωθε